

seriously to develop their own projects and create artistic works (products) according to the acquired fundamentals of the composition.

Key Words: fundamentals of composition, means and components of composition, harmonization, art, artistic work, artist.

УДК 378.035.6 :787/788.07.071.5

Яківчук Г. В.,

кандидат педагогічних наук, доцент
(м.Хмельницький)

**Національно-патріотичне виховання особистості
майбутнього вчителя музичного мистецтва в процесі опанування народних українських
інструментів (бандура, сопілка)**

У статті розглядається проблема національно-патріотичного виховання особистості майбутнього вчителя в процесі професійної педагогічної освіти.

Національно-патріотичне відродження, що відбувається в сучасній Україні, активізує увагу суспільства до проблеми гармонійної, цілісної, творчої, тобто духовно розвиненої, толерантної особистості. З огляду на це використання музичного мистецтва, зокрема українського, в національно-патріотичному вихованні майбутнього вчителя музичного мистецтва має стати найбільш перспективним, необхідним й актуальним. Тому в статті обґрунтовуються виховні цінності бандурного мистецтва та сопілкарства у підготовці вчителя. Завдяки своїй універсальності саме ці види мистецтва відчутно й ефективно впливають на емоційно-чуттєву сферу людини, поглиблюють знання, розвивають загальну й естетичну культуру, творчу уяву та інтелект, формують вміння цінувати, відчувати й розуміти прекрасне, високе й героїчне в явищах самої дійсності, людських стосунках.

У статті розкриваються засоби збереження народних інструментів (бандура, сопілка), використання їх можливостей прилучення молоді до культури і традицій свого народу, що, в свою чергу, впливає на національно-патріотичне виховання особистості. Акцентується увага на використанні українських національних інструментів бандури та сопілки в різних видах навчально-педагогічної та художньо-творчої діяльності майбутнього вчителя музичного мистецтва. Саме такі процеси вивчення та популяризація бандурного мистецтва та сопілкарства є важливим педагогічним процесом не лише у підготовці професійних музикантів – майбутніх учителів музичного мистецтва, а й формує національно-патріотичну молодь, здатну прищеплювати ці якості своїм вихованцям.

Ключові слова: національно-патріотичне виховання, особистість майбутнього вчителя музичного мистецтва, українські національні інструменти (бандура й сопілка), навчально-педагогічна та художньо-творча діяльність.

Постановка проблеми в загальному вигляді... Сучасні умови розвитку суспільства, демократичні перетворення, економічні, наукові реформи, реформи в гуманітарних напрямках зумовлюють необхідність посилення ролі вищої педагогічної освіти як динамічної системи, яка здійснює безпосередній вплив на розвиток високоосвіченої, творчої, національно свідомої та патріотично налаштованої особистості.

Вирішення проблеми національно-патріотичного виховання набуває особливої уваги, оскільки процес національного відродження нерозривно пов'язаний із становленням та розбудовою загальноосвітньої школи, яка виступає провідним фактором прилучення молоді до культури і традицій. Саме тут закладаються основи світогляду, прищеплюється любов до рідної мови, повага до свого народу, історії та культури.

Вивчення та аналіз особливостей розвитку сучасного освітнього простору України підтверджує, що питання теорії й практики національно-патріотичного виховання сучасної молоді постійно знаходяться в полі зору вчених, викладачів ВНЗ та середньої школи.

Концепція національно-патріотичного виховання молоді, затверджена наказом Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту, Міністерства освіти і науки України, Міністерства оборони України, Міністерства культури і туризму України від 27.10. 2009 № 3754/981/538/49 (зі змінами) ставить мету формувати громадянина-патріота України, готового самовіддано будувати її як суверенну, незалежну, демократичну, правову, соціальну державу; забезпечувати її національну безпеку; знати свої права та обов'язки, цивілізовано відстоювати їх; сприяти єднанню українського народу, громадянському миру і злагоді в суспільстві.

Аналіз досліджень і публікації... Виховання творчої, ініціативної, національно свідомої особистості вимагає наповнення всіх ланок навчально-виховного процесу змістом, який би відображав об'єктивну історію, мистецтво, культуру, природу рідного краю, всієї України та забезпечував можливості постійного духовного самовдосконалення особистості, формування її інтелектуального та культурного потенціалу як найвищої цінності суспільства.

Проблемам, пов'язаним з вихованням патріотизму молодого покоління, присвячені численні дослідження провідних українських науковців: взаємозв'язок патріотичного, громадянського та національного виховання висвітлено в працях В. Гонського, М. Качура, І. Мартинюка, В. Паплучного, Ю. Римаренка, О. Сухомлинської, Г. Шевченко та ін.; національно-патріотичне виховання на традиціях українського народу розглядали О. Вишневський, О. Гевко, М. Стельмахович, М. Щербань та ін.

Особливу роль у національно-патріотичному вихованні відіграє музичний фольклор свого народу. Однією зі складових українського музичного фольклору є інструментальна музика, вивченню якої присвятили свої праці вчені, музикознавці і педагоги (Є. Бобровніков, С. Грица, А. Іваницький, П. Іванов, М. Лисенко, О. Правдюк та ін.).

Питання музичного виконавства як виду художньо-творчої діяльності, гри оркестру українських народних інструментів, шумових оркестрів, народно-інструментальних ансамблів, особливостей музичних інструментів українського народу висвітлюється у працях з мистецтвознавства (В. Белікової, С. Бонді, Н. Голубовської, П. Іванова, В. Комаренко, В. Лебедева, В. Рябініна, Г. Хоткевича та ін.).

Бандурному мистецтву присвятили свої праці такі педагоги та вчені, як С. Баштан, В. Кабачок, В. Уманець та сучасні науковці та практики М. Давидов, В. Дутчак, О. Дубас, О. Ваврик, Л. Вороніна, І. Мокрогуз, І. Панасюк.

Формування цілей статті... Метою статті є розкриття засобів збереження народних інструментів (бандура, сопілка), використання їх можливостей та цінностей у національно-патріотичному вихованні майбутнього вчителя музичного мистецтва.

Виклад основного матеріалу... Серйозні вимоги щодо виховання підростаючого покоління, його культурного розвитку і формування в мікрокліматі добра та гуманізму поставила Державна національна програма «Освіта» («Україна – XXI століття»). Ідея національно-патріотичного виховання особистості втілена в державних документах, зокрема в Законі України «Про освіту», Державній національній програмі «Освіта (Україна XXI століття)», Національній доктрині розвитку освіти України у XXI столітті, у Концепції національного виховання.

У концепції зазначено, що національно-патріотичне виховання дітей та молоді – це комплексна системна і цілеспрямована діяльність органів державної влади, громадських організацій, сім'ї, освітніх закладів, інших соціальних інститутів щодо формування у молодого покоління високої патріотичної свідомості, почуття вірності, любові до Батьківщини, турботи про благо свого народу, готовності до виконання громадянського і конституційного обов'язку із захисту національних інтересів, цілісності, незалежності України, сприяння становленню її як правової, демократичної, соціальної держави. Автори концепції зазначають, що в основу системи національно-патріотичного виховання покладено ідею розвитку української державності як консолідуючого чинника розвитку українського суспільства та української політичної нації.

Національно-патріотичне відродження, що відбувається в сучасній Україні, значно активізує увагу суспільства до проблеми гармонійної, цілісної, творчої, тобто духовно розвиненої, толерантної особистості. З огляду на це використання музичного мистецтва, зокрема українського, в національно-патріотичному вихованні майбутнього вчителя стає чи не найбільш перспективним, необхідним й актуальним.

Життя людини в суспільстві завжди пов'язане з діяльністю, нормами поведінки, взаємовідносинами між людьми. Тлумачний словник української мови визначає патріотизм як «любов до своєї батьківщини, відданість своєму народу, готовність для них на жертви і подвиги» [5, с. 223].

Патріотичне виховання – це виховання, яке передбачає виховання патріотичних почуттів, означає вироблення високого ідеалу служіння народові, готовності у будь-який час стати на захист Батьківщини, вивчати бойові традиції та героїчні сторінки українського народу. Виховання громадян України носить національний характер, базується на національних традиціях українського народу, є ідейною силою національної свідомості. Сучасна модель виховання враховує особливості сьогодення, оскільки цього вимагають соціально-економічне становище країни, моральний і духовний стан українського народу, подальший розвиток культури, науки [1].

Національна самосвідомість – це сукупність поглядів, знань, оцінок, ідеалів, що відображають специфічний зміст, рівень і особливості уявлень представників національної спільності про минуле, сучасне і майбутнє свого розвитку, про місце та призначення серед інших

спільнот і характер взаємовідносин з ними. Національна самосвідомість відображає ступінь засвоєння елементів загальнонаціональної свідомості окремими представниками нації [4].

У змісті національно-патріотичного виховання передбачено надання широких можливостей для пізнання своєї історії, традицій, звичаїв, мови, культури, формування власної національної гідності. Важливим засобом національно-патріотичного виховання є музичне мистецтво, зокрема національне – бандурне мистецтво та сопілкарство.

Підготовка вчителів музичного мистецтва є актуальним і важливим аспектом виховання підростаючого покоління, адже саме ця категорія вчителів буде працювати в загальноосвітніх та музичних школах і виховувати молодь на кращих світових та національних традиціях.

На сучасному етапі модернізація музичної освіти потребує принципово нових підходів до пошуку новітніх технологій навчання, вдосконалення навчально-виховного процесу та системи контролю знань. Адже музична педагогіка – це систематичний пошук, творче співробітництво учнів, батьків, педагогів, усієї громадськості для організації навчання дітей як радісної і змістовної життєдіяльності [6, с. 10].

Народна інструментальна музика становить окремий розділ фольклору. Сфера її застосування загалом вужча, ніж вокальної музики. За народними традиціями співати можна було повсякчас – одному і в гурті, вдень і вночі, вдома і в полі, при роботі й на відпочинку. Згідно традиційної етики минулого грати можна було переважно на свята (і то не на всі), на вечорницях чи весіллі. Таким чином, традиція і соціальні обставини обумовили використання інструментальної музики у народному побуті.

Завдяки своїй універсальності саме цей вид мистецтва відчутно й ефективно впливає на емоційно-чуттєву сферу людини, поглиблює знання, розвиває загальну й естетичну культуру, творчу уяву та інтелект, формує вміння цінувати, відчувати й розуміти прекрасне, високе й героїчне в явищах самої дійсності, людських стосунках.

Бандура є одним із символів України, що наділений містичною здатністю стимулювати імунний супротив нації до зовнішнього тиску ворожих сил. Цей інструмент у часи великих потрясінь став могутнім джерелом наснаги. Українські кобзарі завжди були наставниками народу, виразниками його волелюбних прагнень та сподівань. Вони ніколи не були просто музикантами, що розважали людей. Вони були будителями народної свідомості й тому кобзарське мистецтво стало суспільно-історичним явищем, явищем суто національним і самобутнім, притаманним лише українському народу. Духовний пріоритет кобзарської справи завжди цінувався суспільством і народ шанував і любив своїх народних співців, сприяв розвитку їхнього мистецтва.

Суспільно-політична роль кобзарства особливо зросла з втратою Україною її незалежності. Це добре розуміли поневолені та окупанти, які завжди переслідували кобзарство. Незважаючи на репресії та масові нищення «владасть імушними» та поневолювачами, кобзарство, завдяки всенародній любові та підтримці, вижило та збереглося до наших днів.

Поряд з усіма видами музичної діяльності робота в загальноосвітній школі вимагає від вчителя музичного мистецтва повною мірою володіти одним з музичних інструментів. Специфіка даного виду діяльності вчителя визначається найбільшою необхідністю використання її в школі. Не випадково Д.Кабалевський з усіх умінь, котрими повинен володіти вчитель музики, на перше місце ставив вміння володіти музичним інструментом.

Клас бандури в вищих педагогічних закладах України викладається на факультетах мистецтв, музично-педагогічних відділеннях з 1991 року. Педагогічна практика (зокрема проведення в школах українських вечорниць, свят обрядового циклу тощо) свідчить про потребу використання таких інструментів, як бандура та сопілка. Навчання гри на бандурі не обмежується викладом технічних питань та ознайомленням студентів із творами програмного репертуару, а передбачає клопітку й відповідальну роботу викладача над формуванням загального і музичного світогляду бандуриста, розвитком естетичного смаку майбутнього музиканта.

Важливим видом діяльності майбутнього вчителя музичного мистецтва є участь у ансамблях, зокрема в ансамблі бандуристів (на жаль, такий вид дисципліни як „Ансамбль бандуристів” відсутній в навчальних програмах вузів). Саме участь в ансамблі прищеплює студенту почуття колективізму, підвищує загальну дисциплінованість, формує відповідальність перед оточуючими за доручену справу. Знайомлячись із новими творами, учасники ансамблю збагачують свій світогляд, музичне сприйняття, шліфують професіоналізм, естетичний смак, відчуття стилю, підвищуючи цим свій загальнокультурний рівень.

В ансамблях бандуристів майбутні вчителі набувають не лише навиків музичного виконавства, але й виховують національно-патріотичні риси громадянина. Адже велика частина репертуару бандуристів – це народна пісня, історичні балади, думи тощо. Наприклад, ансамбль бандуристів Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії включає в репертуар багато українських пісень на слова Т.Шевченка. Виконання таких творів як «Думи мої», «По діброві вітер

вие», «Зоре моя, вечірняя» та багато ін. викликає у майбутніх вчителів повагу, любов до свого народу, до Великого Кобзаря, до своєї національної культури, а це і є яскравим прикладом виховання національно-патріотичних почуттів.

Перші народні музичні інструменти створено давно. Однак, щоб у побут увійшли такі складні й досконалі інструменти, як цимбали, бандура, скрипка, потрібен був час і для їх удосконалення, і для поширення в середовищі народу. В «Історії української культури» під редакцією Івана Крип'якевича йдеться про музичні інструменти українців, які були досить різними. Так, пишеться про бубни й труби, далі про роди сопілок чи флейтів-сопель і пищаль; свиріль-інструмент, що складається з кількох сопілок; гуслі-інструмент подібний до арфи, невідомий з вигляду орган [3, с. 26]. Згадується серед них і сопілка.

Взагалі сопілка – інструмент, поширений серед багатьох народів світу: сопель – у росіян, дудка – у білорусів, лумздяліс – у литовців, стабдис – у латишів, виляпіль – у естонців, туляк – у азейбаржанців, саламурі – у грузинів тощо. Сопілка давно побутує на Україні і використовується як для сольного виконання, так і в народних інструментальних ансамблях. Вона відноситься до так званих поздовжніх флейт, має свистковий пристрій і шість пальцевих отворів на корпусі, діатонічний звукоряд. При необхідності добути хроматичний звукоряд застосовують комбіновану аплікатуру, або закривають відповідні отвори наполовину, що вимагає від виконавця великої майстерності.

Удосконаленням сопілки, створенням її різновидів займалися майстри-конструктори І. Скляр, Є.Бобровніков, В. Зуляк, О. Шльончик, Н. Матвеев, Д. Демінчук та інші. Більшість майстрів виготовляли сопілки емпіричним шляхом, вибираючи з великої кількості інструментів ті, які найбільше відповідали вимогам щодо строю. Першу спробу обґрунтувати на основі законів акустики розміри сопілок (довжину, діаметр та місце свердління отворів) зробив І. Скляр. Сучасні майстри О. Шльончик і Д. Демінчук розміри своїх інструментів, їх стрій обґрунтовують відповідними розрахунками. Д. Демінчук створив у 1970 році хроматичну сопілку на десять отворів, яка має більш досконалий стрій, ніж сопілка на 6 отворів, оскільки хроматичний звукоряд легко видобувається послідовною аплікатурою. Досить великі технічні можливості, широке коло тональностей, чистота інтонацій відкривають широкі перспективи для всебічного використання цього інструмента в ансамблях та оркестрах. Ріновиди сопілок конструкції Д.Демінчука використовується в оркестрі українських народних інструментів Музичного товариства (Київ).

За доступністю навчання гри на сопілці випереджає всі інші інструменти. А музикування на цьому інструменті, окрім розвитку музичних здібностей, цілюще впливає на організм людини. Систематична гра на сопілці розвиває легені, вдосконалюючи ритм дихання, запобігає захворюванню астмою і часто виліковує її. Дотик пальців до отворів (без звукоутворення, а із звукоутворенням навіть більше) заспокійливо діє на нервову систему, врівноважує людину, сприяє кращому самопочуттю. Все вищесказане стверджує про позитивні сторони застосування сопілки у музичному вихованні учнів у загальноосвітній школі.

Дослідженнями музично-естетичного виховання молоді засобами гри на сопілці займаються сучасні педагоги-музиканти Я. Мазур, М. Печенюк, П. Леонтієв, праці яких є плідним внеском у популяризацію сопілки у широкі маси. І педагоги, і музиканти минулого й сучасності єдині в тому, що віковічні духовні традиції народу, що передаються через рідну мову, музику і казку, дарують повагу і любов до батьків, свого народу, своєї землі, а отже особистість виховується на національно-патріотичних засадах.

Аналіз змісту чинних програм з музичного навчання у загальноосвітніх школах свідчить про наявність тем, що передбачають ознайомлення дітей з традиціями свого народу, знайомство з народною вокальною й інструментальною музикою. Тому застосування сопілки є доречним і, безперечно, корисним для вивчення музичної спадщини українського народу, для музичного розвитку учнів і, звичайно, оволодіння сопілкою викликає у виконавця національно-патріотичні почуття. Адже більшість музичних творів, які виконуються на сопілці – це українські народні пісні та танці.

Існує ще один аспект музичного виховання, що й досі є проблематичним у загальноосвітніх школах – оволодіння учнів нотною грамотою на рівні володіння мовною і математичною грамотністю. Досягнути цього можливо і за умови навчання учнів музикувати на уроках музики та у позаурочній роботі. Досвід такої роботи є у Польщі, Німеччині, Канаді, де на заняттях використовують хроматичну сопілку. Запроваджуючи надбання українських педагогів-практиків минулого і сучасності, вважаємо, що реальні кроки на шляху навчання дітей на уроках музики можна робити, починаючи з 1-2-го класів школи [7, с. 23].

Для широкого навчання дітей на сопілці потрібно, щоб вчителі музичного мистецтва оволоділи цим інструментом, мали бажання навчати дітей бачити красу цього інструменту та подолали стереотип про неможливість навчання гри на сопілці в умовах класно-урочної системи.

Тому, ще у 1998-2003 рр. фундатор Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії М. Дарманський робив все для того, щоб кожен випускник педагогічного закладу володів грою на сопілці й прививав ці навички своїм учням. Він розумів, що музикування на цьому інструменті виховує в особистості такі позитивні якості як музикальність, естетичну культуру, дисциплінованість, колективізм, відповідальність, цілюще впливає на організм людини.

Студенти Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії мають можливість опанувати сопілку як додатковий інструмент. Навчання гри на сопілці прискорює вивчення нотної грамоти та набуття навичок сольфеджіо, служить містком у переході від нотної системи до абсолютної, завдяки чому студенти свідомо засвоюють відчуття висоти звуку та ритму. Навчаючись гри на сопілці, студенти не лише розвивають музичну пам'ять, увагу, емоційність, набувають навичок ансамблевої гри, вчаться розуміти музику та оцінювати її, але й виховуються в атмосфері національного мистецтва, а це формує стійкі національно-патріотичні почуття.

Висновки... Отже, процеси вивчення та популяризація бандурного мистецтва та сопілкарства є важливим педагогічним процесом не лише у підготовці професійних музикантів-майбутніх учителів музичного мистецтва, а й формує національно-патріотичну молодь, здатну прищеплювати ці якості у своїх вихованців.

Список використаних джерел та літератури:

1. Загородня А. Сучасне розуміння патріотичного виховання молоді / А. Загородня // Теорія та методика управління освітою. – 2013. – Вип. 10. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ttmuo_2013_10_11.
2. Іванов П. І. Оркестр українських народних інструментів / П. І. Іванов. – Київ : Музична Україна, 1981. – 62 с.
3. Історія української культури / За. ред. І. Крип'якевича. – Львів: І.Тіктора, 1937. – 718 с.
4. Концепція громадянського виховання особистості в умовах розвитку української держави // Педагогічна газета. – 2000. – № 6 (72), червень. – 6 с.
5. Новий тлумачний словник української мови. У 4 томах / Укладачі В.Яременко, О. Сліпущко. – К. : Аконіт, 1999. – Т. 3. – С. 223.
6. Портнова О. С. Використання сучасних педагогічних технологій / О.С. Портнова // Позашкільля. – 2007. – № 1. – С. 1–10.
7. Яківчук Г. В. Сопілка на уроках музики / Г. В. Яківчук // Мистецтво та освіта. – 2011. – № 2 (60). – С. 20–24.

Транслітерований список літератури:

1. Zahorodnia A. Suchasne rozuminnia patriotychnoho vykhovannia molodi, Teoriia ta metodyka upravlinnia osvitoiu, 2013, Vol. 10, [Electronic resource], Rezhym dostupu:http://nbuv.gov.ua/UJRN/ttmuo_2013_10_11.
2. Ivanov P. I. Orkestr ukrainskykh narodnykh instrumentiv, Kyiv, Muzychna Ukraina, 1981, 62 p.
3. Istoriia ukrainskoi kultury, Za. red. I. Krypiakovycha, Lviv, I.Tiktora, 1937, 718 p.
4. Kontseptsiiia hromadianskoho vykhovannia osobystosti v umovakh rozvytku ukrainskoi derzhavy, Pedahohichna hazeta, 2000, Part 6 (72), cherven, 6 p.
5. Novyi tлумachnyi slovnyk ukrainskoi movy. U 4 part, Ukladachi V.Iaremenko, O. Slipushko, Kyiv, Akonit, 1999, Part 3, pp. 223.
6. Portnova O. S. Vykorystannia suchasnykh pedahohichnykh tekhnolohii, Pozashkillia, 2007, Part 1, pp. 1–10.
7. Yakivchuk H. V. Sopilka na urokakh muzyky, Mystetstvo ta osvita, 2011, Part 2 (60), pp. 20–24.

Аннотація

Національно-патріотического виховання особистості майбутнього вчителя музичного мистецтва в процесі вивчення народних українських інструментів (бандура, свирель)

Яківчук Г. В.

В статті розглядається проблема національно-патріотического виховання особистості майбутнього вчителя в процесі професійного педагогічного формування.

Національно-патріотическе відродження, що відбувається в сучасній Україні, активізує увагу суспільства к проблемі гармонічної, цілісної, творчої, тобто духовно розвитої, толерантної особистості. Ураховуючи це, використання музичного мистецтва, в частині українського, в національно-патріотическому вихованні майбутнього вчителя музичного мистецтва повинно стати найбільш перспективним, необхідним і

актуальним. Поэтому в статье обосновываются воспитательные ценности бандурного искусства и сопилкарства в подготовке учителя. Благодаря своей универсальности именно эти виды искусства оцутимо и ефективно влияют на эмоционально-чувственную сферу человека, углубляють знання, развивают общую и эстетическую культуру, творческое воображение и интеллект, формируют умение ценить, чувствовать и понимать прекрасное, высокое и героическое в явлениях самой действительности, человеческих отношениях.

В статье раскрываются средства сохранения народных инструментов (бандура, свирель), использование их возможностей приобщения молодежи к культуре и традициям своего народа, что, в свою очередь, влияет на национально-патриотическое воспитание личности. Акцентируется внимание на использовании украинских национальных инструментов бандуры и свирели в различных видах учебно-педагогической и художественно-творческой деятельности будущего учителя музыкального искусства. Именно такие процессы изучения и популяризация бандурного искусства и сопилкарства является важным педагогическим процессом не только в подготовке профессиональных музыкантов – будущих учителей музыкального искусства, но и формирует национально-патриотическую молодежь, способную прививать эти качества в своих воспитанников.

Ключевые слова: национально-патриотическое воспитание, личность будущего учителя музыкального искусства, украинские национальные инструменты (бандура, свирель), учебно-педагогическая и художественно-творческая деятельность.

Summary

National-Patriotic Education of the Personality of the Future Teacher of Music in the Process of Mastering the Ukrainian Folk Instruments (Bandura, Pipe) Yakivchuk H.V.

The article examines the problem of national identity and patriotic education of the future teachers in the process of professional pedagogical education.

The national-patriotic rebirth that occurs in modern Ukraine activates the public attention to the problem of a harmonious, integrated and creative that is spiritually developed, tolerant person. In view of this, the usage of music, including Ukrainian, national-patriotic education of the future teachers of music has become the most promising, necessary and urgent. Therefore, the article justified educational values and playing the pipe and bandura art in the preparation of teachers. Due to its versatility, these arts significantly and effectively influence the emotional and sensual sphere of personality, deepen knowledge, develop general and aesthetic culture, imagination and intellect, form the ability to appreciate, feel and understand great, high and heroic in the phenomena of reality itself, human relationship.

In this article means of preservation of folk instruments (bandura, pipe), use of their capabilities of initiating young people to the culture and traditions of their people, which in turn affects the national-patriotic education of the individual, have been revealed. The attention is focused on the usage of Ukrainian national instruments such as bandura and pipe in various kinds of pedagogical and artistic-creative activity of the future teacher of music. Such processes of study and promotion of bandura art and playing the pipe are important not only in the training of professional musicians – the future teachers of music, but also create national-patriotic youth, able to instill these qualities in their students.

Key Words: national-patriotic upbringing, personality, future teacher of music, Ukrainian national instruments (bandura and pipe), teaching-pedagogical and artistic-creative activity.

Шановні науковці!

Запрошуємо Вас взяти участь у випуску збірника наукових праць «Актуальні питання мистецької педагогіки».

У «Актуальних питаннях мистецької педагогіки» публікуються оригінальні (раніше ніде не опубліковані) статті теоретичного та експериментального характеру з актуальних питань теорії та історії мистецької педагогіки, перспектив та напрямів розвитку мистецьких компетентностей майбутніх учителів, методики й практики викладання мистецьких дисциплін, впровадження інноваційних технологій в мистецькій освіті. Стаття повинна розкривати певну проблему в тій галузі, якій присвячена робота, та мати наукову новизну і цінність (теоретичну і (або) практичну).

Відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України №1021 від 7 жовтня 2015 р. збірник наукових праць „Актуальні питання мистецької педагогіки” включено до переліку